

же, щото сичка та господарственна хазна оставили въ Римъ.

Цезарь въ два мѣсеца завоювалъ сичка Италиа; почти сички тѣ плѣнны войны преминѣли кѣмъ него: той на сички тѣ показвалъ ласкавость и привѣтливость. Помпей хванѣлъ былъ да събира войска въ Капуа, дѣто побѣгнѣлъ най послѣ; но Цезарь съ бързо то си прислѣдванье не му далъ да са сбере съсъ силы: Помпей бързо сѣднѣлъ на кораби и отплувалъ въ Гръциа. Цезарь не отишелъ тамъ да го гони; искало му са, да завладѣе Помпеева та провинциа, Испанія. „По напредъ искамъ да разбѣжъ войска та безъ полководеца ѣ, думалъ той: а послѣ ще разбѣжъ полководеца безъ войска та му.“

Седемъ тѣ Помпеевы легіоны, що стояли въ Испанія, храбро са защитявали, но тѣ нѣмали опытенъ полководецъ; тѣ были разбиты и повечето преминѣли подъ Цезаревы тѣ знамена. Когато Цезарь са завърнѣлъ въ Римъ съ побѣдоносна та си войска, мнозина отъ предны тѣ му противници бояли са, че той ще ги осѣди на смъртъ и, по Суллова примѣръ, ще състави расписы на хора, обречены на смъртъ. Цезаревы тѣ привърженцы избрали го за диктаторъ; но той показалъ таквази кротость и милосърдіе, щото сички тѣ са почудили. Той привелъ въ добъръ редъ господарственны тѣ дѣла, завърнѣлъ мнозина испѣдени, дозволилъ на народа да избиратъ консулы, както было по напредъ. Народъ тѣ избралъ него самаго и одного отъ пріятелели тѣ му. Тогази Цезарь сложилъ отъ себеси диктатура та, и съ само то туй привлѣкълъ кѣмъ себеси сърца та на народа.

6.

Между туй, Помпей събралъ въ Гръциа значителна войска и ожидалъ Цезарево то излѣзванье. Цезарь преминѣлъ съ не голѣмы силы. Първа та сбивка была злочеста за Цезаря, той былъ отблѣснѣтъ и принуденъ да отетѣпи въ пусты, неплодородны мѣста, дѣто го